

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň **1/ M**, bývajúcej v N, **2/ M**, bývajúcej v P, **3/ M**, bývajúcej v P, **4/ V**, bývajúcej v P, proti žalovanej **M**, bývajúcej v Š, zastúpenej Mgr. H, advokátkou so sídlom v N, **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 4 C 129/2002, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. mája 2007 sp.zn. 8 Co 198/2006, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 25. mája 2006 č.k. 4 C 129/2002-148 zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam nadchádzajúcim sa v kat.úz. K vedených na LV č. X ako parc.č. KN X o výmere X m² – zastavané plochy a nádvoria rodinným domom súp.č. X a parcele KN č. X o výmere X m² – záhrady tak, že nariadil predaj nehnuteľností, s tým, že výťažok z predaja nehnuteľností bude rozdelený medzi účastníkov konania podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov konania k rukám ich právnej zástupkyne JUDr. Z v sume 33 614 Sk a taktiež jej uložil povinnosť zložiť na účet okresného súdu titulom trov štátu 5 803 Sk. V dôvodoch rozhodnutia poukázal okresný súd na to, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné reálne rozdeliť medzi jednotlivých spoluvlastníkov z dôvodu, že ak by mali byť vybudované nové bytové jednotky, museli by sa vynaložiť neúmerne vysoké náklady na takú realizáciu. Vzhľadom na to, že žalovaná, ktorá

nehnuteľnosti užíva, nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby žalobkyne vyplatila podľa ich spoluvlastníckych podielov, neprichádzalo potom do úvahy ani prikázanie nehnuteľnosti do vlastníctva niektorého zo spoluvlastníkov. Súd preto pristúpil k tretej možnosti, a to k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva tak, že bolo potrebné nariadiť predaj nehnuteľnosti patriacej do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. mája 2007 sp.zn. 8 Co 198/2006 v spojení s uznesením z 28. mája 2007 sp.zn. 8 Co 198/2006 rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako aj s jeho právnym posúdením v danej veci. Taktiež mal za to, že prichádzalo do úvahy zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva len tretím spôsobom uvedeným v ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to predajom nehnuteľností a rozdelením výťažku z predaja účastníkom konania podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov.

Proti rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. mája 2007 sp.zn. 8 Co 198/2006 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch dovolania poukázala na to, že krajským súdom bola vec nesprávne právne posúdená. V tejto súvislosti poukazovala na to, že bol nesprávne aplikovaný § 142 ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že podľa jej názoru je možné nehnuteľnosť reálne rozdeliť medzi spoluvlastníkov podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov. Ak však aj odvolací súd bol toho názoru, že nie je možné nehnuteľnosť reálne rozdeliť, prichádzalo do úvahy použitie § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka (nezrušiť a nevyporiadať spoluvlastníctvo účastníkov konania), keďže žalovaná ako bolo preukázané nehnuteľnosti užíva, je vo vysokom veku a odkázaná na bývanie v domovej nehnuteľnosti, čo treba považovať za dôvody osobitného zreteľa a preto tu bol dôvod na postup podľa § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

V zmysle ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V preskúmvanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa ust. § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.) alebo ak odvolací súd sa odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Dovolanie žalovanej smeruje proti rozsudku, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok, bez toho, že by vo svojom potvrdzujúcom rozsudku vyslovil prípustnosť dovolania.

Keďže rozsudok odvolacieho súdu nemá povahu ani zmeňujúceho rozsudku a nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, je nepochybné, že v predmetnej veci je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky niektorého z rozsudkov uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalovanej preto nebolo prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p. sa odvolací súd zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Uvedené vady neboli zistené a v dovolaní zo strany žalovanej neboli ani tvrdené. Nebola teda v preskúmvanej veci zistená prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nebolo podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p., zakladajúce prípustnosť dovolania neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalobcom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :